

„Visų mūsų kraujas yra raudonas, visų mūsų kraujas – Lietuva!“

Apie Lietuvos bajorų karališkosios sąjungos veiklą bei apie galimus jos ir PLB bendradarbiavimo planus – Dalios Shilas (PLB) pokalbis su Perliu Vaisieta (h. Syrokomla), Lietuvos bajorų karališkosios sąjungos vado pavaduotoju kultūros reikalams.

Kiekvienas esame girdėję, o kai kurie netgi ir paveldėjome „mėlynojo“ bajoriškojo kraujo. Kas gi ta Lietuvos bajorija?

Lietuvos bajorija, valdžiusi ir gynusi Lietuvos valstybę, susiformavo daugiau nei prieš 600 metų. Pati bajorijos pradžia, kilmingųjų luomo atsiradimas Lenkijoje, šiek tiek vėliau – LDK, siekia XIV amžių. Bajorai nuo Vytauto Didžiojo laikų buvo pirmiausia kariai. Būtent karalius Vytautas Didysis suformavo LDK profesionalių karių (bajorų) kariuomenę, kuri kartu su savo sąjungininkais – lenkų kariais – šventė didžiąją Žalgirio mūšio pergalę (jungtinės sąjungininkų pajėgos nukovė rekordinį tais laikais skaičių – apie 200 kryžiuočių riterių!).

Galėtume drąsiai sakyti, kad savotiškas Lietuvos bajorijos luomo atsiradimo „krikštas“ ir šiuolaikinių bajorų palikuonių didysis postūmis įvyko 1413 metų spalio 2 dieną Horodlėje (Lenkija), kur buvo pasirašyta Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės ir Lenkijos Karalystės unija. Už ypatingą LDK indėlį į pergalę per Žalgirio mūšį ir siekiant kurti lygiateisę partnerystę paremtus dviejų valstybių santykius, LDK bajorams šios unijos metu buvo suteikti net 47 bajorų herbai.

Kaip yra minima istoriniuose šaltiniuose, LDK laikais bajorai sudarė iki 4 procentų viso gyventojų skaičiaus. Bėgant amžiams, socialiniai luomai Lietuvoje apskritai išnyko. Tačiau bajorų palikuonys, besidomintys savo prosenelių istoriniu-kultūriniu paveldu, senųjų tradicijų puoselėjimu ir istorine atmintimi, gyvuoja ir šiandien.

LBKS vadovybė, kraštų vadai ir Senatas Lietuvos Valdovų rūmuose, susirinkę į LBKS Senato posėdį 2016 m. Rimo Vilavičiaus nuotr.

Kaip atsirado Lietuvos bajorų karališkoji sąjunga, kokie jos tikslai ir planai?

Lietuvos bajorų karališkoji sąjunga (toliau – LBKS), siejanti visos Lietuvos bajorų palikuonis, yra teisėta Lietuvos bajorystės paveldo perėmėja ir visateisė Lietuvos bajorų draugijos, veikusios 1928–1940 m., visų teisių ir pareigų paveldėtoja, 1994 m. birželio mėnesį užregistruota Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijoje.

Šiandien LBKS organizacijoje yra 4116 narių iš 602 giminių oficialiai legitimuotų, t.y. dokumentais įrodžiusių savo bajorišką kilmę ir davusių priesaiką Lietuvai, narių. Lietuvos bajorai išlaikė LDK istorinę valdymo struktūrą: LBKS padaliniai (Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių, Panevėžio, Tauragės, Žemaičių) savo Seimeliuose išrenka delegatus į LBKS Seimą. LBKS Seimas renka LBKS vadą – vienasmenį valdymo organą ir LBKS Senatą (50 bajorų) – kolegialų valdymo organą. Kiekvieną oficialų susiėjimą (Senato, Seimelių ar Seimo posėdžius) LBKS vadas pradeda mūsų priesaku: „Tiesa. Garbė. Orumas“.

LBKS vadovybė Lietuvos Valdovų rūmuose – iš kairės: A. Stonkus – Tauragės krašto bajorų vadas, J. Mockus – Klaipėdos krašto bajorų draugijos vadas, E. Matulevičius – Panevėžio krašto bajorų vadas, J. Kameneckas – LBKS Vadas, M. Sadauskas – LBKS maršalas ir Šiaulių krašto bajorų vadas, P. Vaisieta – LBKS vado pavaduotojas, K. Mackevičius – Vilniaus krašto bajorų vadas. Rimo Vilavičiaus nuotr.

Esi Lietuvos bajorų karališkosios sąjungos vado pavaduotojas kultūros reikalams. Koks tavo kelias į šią organizaciją ir postą?

Ilgą savo gyvenimo laiką net nežinojau, kad turiu bajoriško kraujo. Matyt, mums lietuviams neretai yra įprasta – turime kažko netekti, artimo žmogaus ar Tėvynės, kad pradėtume paskui labiau tuo domėtis ir vertinti, ką amžinai praradome, ar tas „kažkas“ toli, toli...

Taip atsitiko, kad gana anksti, vos 65 metų sulaukusi, šį pasaulį paliko mano mama – Birutė Vaisietienė. Nusprendžiau giliau pažinti – kas esu aš, kur mano šaknys?.. Kreipiausi į Lietuvos istorijos archyvą. Praėjus maždaug 2 metams,

gaunu žinutę iš archyvo istorikės: „Jums paruošti dokumentai“ (buvau užsakęs genealogijos medį per savo tėvo Tomo Vaisietos ir mamos Birutės Daubarytės giminės liniją). Ir štai – mamos „paslaptis“: pasirodo, esu Sirokomlės herbo bajoras nuo kalvotosios Žemaitijos! Kitos – tėvo – linijos visi proseneliai buvo laisvieji ūkininkai, gyvenę tarp Varėnos ir Merkinės. Beje, didelė dalis Vaisietų per tarpukarį išvyko iš Lietuvos ir dabar yra kažkur tolimoje Argentinoje... Ech, kaip norėčiau juos visus apkabinti ir lietuviškai perduoti ant Perlojos bažnyčios skliauto tebesantį Dainavos šalies kunigaikščio Perlio šūkį: „Už Perloją ir už visą Lietuvą!“

Tad štai, taip likimas lėmė, kad nuo nuo 2009 metų vasario 7 dienos esu legituotas į LBKS bajorus.

Kadangi mėgstu bendrauti su žmonėmis, yra tekę ir aktorystės duonos ragauti, Vilniaus miesto savivaldybės Kultūros ir meno skyriui vadovauti, LBKS vadas pakvietė padėti plėtoti mūsų organizacijos kultūrinį gyvenimą. Kartu esu Vilniaus krašto bajorų sąjungos tarybos narys. Visuomeninės veiklos mūsų organizacijoje nestinga.

Noriu pajuokauti (pabelsdamas į stalą) – gal ir Vakarai mums šioje situacijoje padės?.. Turiu omenyje ne materialinę paramą – bet mūsų tautiečių išeivijoje sugrįžimą (bent moralinį) – į Tėvynę...

Bajorai su LDK laikų vėliavomis žygiavo Gedimino prospektu nuo LR Seimo iki Valdovų rūmų Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 25-ųjų metinių proga. Vilnius, 2015. Jurgio Pleskačiausko nuotr.

Perlis Vaisieta (h. Syrokomla). Prašau pakomentuoti tokį herbų paminėjimą prie vardų.

Kai yra oficialiai pristatomi bajorai, šalia jų vardų visada yra užrašomas ir giminės herbas (pvz., h. Leliwa, h. Pilawa, h. Syrokomla ar kt.) Taip yra rašoma ir vizitinėse kortelėse, ir oficialiuose dokumentuose, iškilmingų renginių metu. Tai yra savotiška pagarba tai giminei, kuri yra gavusi šį herbą. Kartais vieną ir tą patį herbą turi visiškai skirtingos giminės. Galiu pateikti pavyzdį: tarkime h. Syrokomla žymiausi bajorai yra poetas Vladislavas Sirokomlė, architektas Laurynas Stuoka-Gucevičius, suprojektavęs garsiąją Vilniaus arkikatedrą. Beje, ne visi žinome, kad L. Gucevičius buvo gimęs valstiečių šeimoje, tačiau 1789 metais už ypatingus architektūros nuopelnus Lietuvos bajorų Seimas jam suteikė bajoro titulą ir pats vyskupas Masalskis iš savo valdų jam iki gyvos galvos atidavė Bernatkų palivarką, dalį Šešuolių seniūnijos žemių ir kitų valdų.

Iš šiuolaikinių herbo Syrokomla bajorų, naudodamasis proga, noriu nuoširdžiai pasveikinti ir ilgiausių metų palinkėti LBKS steigėjai ir ilgametei vadei, garbės bajorai, šiemet švenčiančiai savo 90 metų sukaktį – Undinei Nasvytytei!

LBKS steigėja ir ilgametė vadė, garbės bajorė, šiemet švenčianti savo 90 metų sukaktį – Undinė Nasvytytė

Trumpai tariant, herbo paminėjimas šalia bajoro pavardės – ne pasipūtimo ar tuštybės simbolis. Tai – savotiškas priminimas elgtis garbingai, gyventi atsakingai – taip, kaip įpareigoja mūsų protėvių dvasia.

Kokie šios Sąjungos tikslai ir planai, veiklos sritys?

LBKS svarbiausias tikslas – skatinti pagarbą ir meilę Lietuvos valstybei, tautai, jos istorijai, kalbai, kultūrai, šeimai, puoselėti Lietuvos dvasinį atgimimą, europietiškas krikščioniškas vertybes, populiarinti LDK bajorijos istorinį paveldą, tradicijas, gaivinti Lietuvoje teisingumo, garbės, orumo, kilnumo ir pareigos principus.

Esame turtingi, kad turime ne tik daug entuziastų tarp LBKS narių, bet ir bendraminčių, padedančių kurti, ieškoti ir atrasti, gyvenančių ne vien „darbais ir rutina“, bet siekiančių po savęs palikti kažką daugiau ateities kartoms.

Kaip puikų LBKS kultūrinio bendradarbiavimo pavyzdį noriu paminėti Lietuvos heraldikos puoselėtoją, LR Valstybinės heraldikos komisijos narį – dailininką Arvydą Každailį, sukūrusį ne tik daugybę Lietuvos miestų ir miestelių herbų bei merų insignijų ir regalijų, bet padėjęs pamatus ir lietuviškai bajorų giminių herbų redakcijai.

A. Každailio ofortų leidinio „Senoji Prūsia“ puslapis LBKS herbai

Džiaugiamės, kad pagreitį sudėtingoje geopolitinėje situacijoje įgauna LBKS ir LR krašto apsaugos ministerijos bendradarbiavimas. Yra planuojama pasirašyti sutartį dėl mūsų organizacijų strateginės partnerystės edukacinio ir kultūrinio bendradarbiavimo srityje.

Visi, kam brangus kultūros vertybių išsaugojimas, galime būti dėkingi LBKS senatorei, dailininkei restauratorei Aelitai Bielinytei, savo rankomis atkūrusiai gotikines koklių krosnis ne tik Lietuvos valdovų rūmuose ar dabartinėje Prezidentūroje, restauravusiai unikalius židinius ir krosnis Plinkšių, Šešuolėlių dvaruose, užsienio ambasadose ir daugelyje kitų istorinio- architektūrinio paveldo vietų.

LBKS Senatorė, dailininkė – restauratorė Aelita Bielinyte prie savo kūrinio

Pagrindinės mūsų organizacijos veiklos sritys apima praeities istorijos tyrinėjimus (genealogiją ir heraldiką), bajorijos ir dvarų kultūros paveldą, kultūrinių renginių organizavimą, perspektyvių menininkų mecenavimą, leidybinę veiklą (nuo 1995 metų tūkstančio egzempliorių tiražu leidžiamas istorijos ir kultūros žurnalas „Lietuvos bajoras“, LBKS Vilniaus krašto bajorų vado Kazimiero Mackevičiaus išleistas unikalus fotoalbumas „Tarpukario bajorai“ ir kt.).

Bajorystės pripažinimo iškilminga ceremonija - legitimacija Kauno Vyskupo

rūmuose (Iš dešinės – Jotvingių kryžiaus riterių ordino Didysis magistras, grafas, LBKS senatorius Artūras Rukas Daujotis, LBKS maršalas Mindaugas Sadauskas, LBKS vadas Juozas Kameneckas

LBKS palaiko glaudžius ryšius su užsienio kilmingųjų asociacijomis – vyksta aktyvus bendradarbiavimas su Europos kilmingųjų asociacija, 2015 metais pasirašyta bendradarbiavimo sutartis tarp LDK istorinės atminties organizacijų: Lietuvos (LBKS ir LDK Atminties rūmų), Baltarusijos ir Ukrainos kilmingųjų organizacijų.

LBKS renginys – „Bajorai ant žirgų“ svečiuose pas Panevėžio krašto bajorų vadą Egidijų Matulevičių (I-as iš kairės, I-oje eilėje) Palėvenės dvaras. Jurgio Pleskačiausko nuotr.

Manau, kad PLB ir LBKS galėtų puikiai bendradarbiauti kai kuriuose projektuose.

Balandžio 2 d. Lietuvos valdovų rūmų Rėmėjų salėje vyko LBKS Senato posėdis. Peržvelgiau didelį rėmėjų sąrašą – nemažą dalį jame sudaro JAV lietuvių bendruomenės atstovai. Manau, LBKS ir PLB taip pat galėtų rasti bendrą sąlyčio

taškų - todėl mes svarstome idėją 2018 metais surengti Lietuvos Nepriklausomybės 100-ųjų metinių proga Pasaulio lietuvių bajorų suvažiavimą (konferenciją).

LBKS vadovybė ir senatoriai šalia Jogailos ir Vytauto Didžiojo, 2010 m., Griunvaldo muziejus Lenkijoje

Jogaila ir Vytautas. Griunvaldo muziejus Lenkijoje

Paskutinio LBKS Senato posėdžio metu buvo aptartas vykdomų bei artimiausiu metu numatomų renginių planas. Norėčiau išskirti bent kelis projektus, prie kurių esame jau prisidėję ir kuriuos dar numatome įgyvendinti:

- Parama Durbės mūšio paminklui Telšiuose (projekto autoriai – prof. Algirdas Žebrauskas ir Algirdas. Bosas). Paminklo atidengimas numatytas 2016 metų liepos 23 d.;
- Vytauto Didžiojo bronzinio biusto gamyba (projekto autorius – prof. Konstantinas Bogdanas). Numatoma padovanoti šią skulptūrą Lietuvos valdovų rūmams Lietuvos Nepriklausomybės 100-ųjų metinių proga;
- Monografijos apie 1918 metų Lietuvos Nepriklausomybės akto signatarus-bajorus ir atminimo lentos jų garbei sukūrimas (gal ne visi žinome, tačiau tarp 1918 metais vasario 16 d. Lietuvos Nepriklausomybės aktą pasirašiusių 20 signatarų buvo net 4 bajorai: Donatas Malinauskas, Mykolas Biržiška, Stanislavas Narutavičius, Jonas Smilgevičius!);
- LBKS veiklos 20-ųjų metinių proga Vilniaus krašto bajorų iniciatyva pasodintas ąžuolų parkas, o Klaipėdos bajorų draugija pasodino pušų giraitę;
- Jubiliejiniai renginiai, skirti kunigaikščio Mykolo Kleopo Oginskio 250-

osioms gimimo metinėms, kt. Noriu atkreipti dėmesį, kad visos kultūrinės iniciatyvos, visi projektai vykdomi privačiomis lėšomis. Ir galiu tik pasidžiaugti, kad to altruizmo Lietuvoje dar yra!

Vienas iš šių Bajorų sąjungos projektų - parama Durbės mūšio paminklui Telšiuose - pažįstamas ir Pasaulio lietuvių bendruomenei. Dar praėjusių metų rudenį kartu su PLB valdybos pirmininke Dalia Henke, PLB atstove Lietuvoje Vida Bandis susitikome su projekto autoriais prof. A. Žebrausku ir A. Bosu aptarti, kaip PLB galėtų prisidėti renkant lėšas paminklo statybai. Profesoriaus straipsnį paskelbėme mūsų žurnale „Pasaulio lietuvis“ ir svetainėje (<http://pasauliolietuvis.lt/?p=3265>). Visais mūsų žiniasklaidos kanalais kviečiame pasaulio lietuvius ir ypač buvusius telšiečius paremti tokį gražų projektą šių metų kultūros sostinėje. Tikimės, kad altruizmo užteks, projektas pavyks ir paminklo atidengimo liepos 23 d. šventėje dalyvaus daug išeivijos tautiečių.

Sudomino Vytauto Didžiojo biusto Valdovų rūmuose projektas.

Norėčiau atsakyti į šį klausimą su nedidele intriga - tai yra susiję su antrąja Lietuvos „religija“ - krepšiniu...) Kodėl? Nes Vytauto Didžiojo biusto istorija - išskirtinė. Taip jau buvo susiklostę, kad nors pergalę Žalgirio mūšyje šventė jungtinės LDK ir Lenkijos karalystės pajėgos, mūšio vietoje esančiame muziejuje (Grunwald, Lenkija) iki 2010 metų stovėjo tik karaliaus Jogailos skulptūra.

Tuometinės LBKS vadovybės iniciatyva po ilgų derybų su Lenkijos karališkąja bajorų sąjunga bei Užsienio reikalų ministerija pavyko sutarti, kad Žalgirio mūšio 600-ųjų metinių proga šalia Jogailos „atsistotų“ ir jo pusbrolis - daugiausia nulėmęs viso mūšio pabaigą - karalius Vytautas.

Tad nedelsiant buvo imtasi darbų ir 2010 metais vienas iš LBKS steigėjų, šviesios atminties mūsų garbės bajoras, skulptorius prof. K. Bogdanas sukūrė Vytauto Didžiojo biustą, jis buvo iškilmingai nuvežtas į Lenkiją ir pastatytas garbingoje draugijoje šalia Jogailos. Beje, galiu atskleisti ir nedidelę paslaptį - Vytauto ranka, laikanti kalaviją, buvo autoriaus sukurta pagal tuometinio Lietuvos vyrų krepšinio rinktinės kapitono Roberto Javtoko rankos modelį!

Galiu pasidžiaugti, jog pernai vasarą su šeima aplankėme Griunvaldą. Džiugu, jog Bajorų sąjunga neapsiriboja tik veikla Lietuvoje. Manau, kad vis daugiau išeivijoje gyvenančių tautiečių susidomės Sąjungos veikla ir

parems įvairius jos vykdomus projektus.

Šiais interneto laikais vis daugiau žmonių ieško savo šaknų, nori atrasti ir pagerbti savo giminės praeitį, organizuoti giminių susitikimus. Galbūt ši Sąjunga galėtų padėti ieškoti bajoriškų šaknų ir kitais genealoginiais klausimais tautiečiams išeivijoje. Ką patartumėte?

Kaip esu minėjęs, LBKS skiria didelį dėmesį kultūriniam-istoriniam paveldui puoselėti. Ypač kruopščiai yra žiūrima ir į bajorų legitimumo klausimus.

Štai keletas nuostatų iš LBKS Legitimacijų komisijos darbo reglamento:

„LBKS tikruoju nariu gali būti tik legituotas Lietuvos bajoras. Legitimuotis gali kiekvienas Lietuvos Respublikos ar užsienio pilietis, kuris yra tiesioginis Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės arba gyvenusių Lietuvoje iki 1918 m. bajorų palikuonis vyriškąja arba moteriškąja linija, jei jam sukako 18 m.

Bajorystės paveldėjimo teisės neturi palikuonys tų asmenų, kuriems bajorystė buvo suteikta po 1773 m. Lietuvos padalinimo už nuopelnus okupaciniam caro režimui. Legitimuotas vyras bajoras turi teisę suteikti bajorystę teisėtai žmonai ir savo teisėtoje santuokoje gimusiems vaikams. Bajorystę perduoti savo vaikams turi teisę bajorė motina, jei jai bajorystė buvo suteikta pagal protėvius. Santuokai iširus, buvusi bajoro žmona netenka teisės perduoti bajorystės savo vaikams, gimusiems kitose santuokose.“

2014 metų liepos 6d., Karaliaus Mindaugo karūnavimo dieną LBKS Vado inauguracijos ceremonija šv. Apaštalų Petro ir Povilo arkikatedroje bazilikoje Kaune. Jurgio Pleskačiausko nuotr.

Kadangi vykstant carinei bei sovietų okupacijai Lietuvoje, daug archyvinių dokumentų dingo arba buvo sunaikinti, paiešką apie savo giminės „istorijos medį“ patartume pradėti nuo jums žinomų savo senelių, prosenelių (gimusių iki 1917 metų). Jeigu yra noras išsiaiškinti, ar jie galėjo būti bajorai, būtent tų ankstyvesnių laikų metrikos padėtų rasti atsakymus į šiuos klausimus, nes anuomet būdavo į metrikas įrašomas ir luomas.

Kilmės niekas neatėmė ir neatims. Kiekvienu atveju pirmiausia reikėtų parengti ir pateikti dokumentus LBKS Legitimacijos komisijai ir ji priims sprendimą, ar gali būti pripažinta galiojanti bajorystė. Net jeigu būtų nutrūkusi legitimumo linija ir/arba ji neatitiktų LBKS galiojančių nuostatų, yra LDK kilmingųjų palikuonių bendrija (LDK atmintis), kuri, jeigu yra tam galimybė, suteikia kilmės dokumentus.

Vilniaus krašto bajorų sąjungos vadovybė ir senatoriai Lietuvos vadovų rūmuose.
Rimo Vilavičiaus nuotr.

Nuoširdžiai linkiu visiems lietuviams visame pasaulyje domėtis savo šaknimis,
savo istorija, nepriklausomai nuo to, ar mūsų gyslomis teka bajoro ar poeto, ar
kario, ar valstiečio, ar tiesiog doro piliečio kraujas.

Visų mūsų kraujas yra raudonas, visų mūsų kraujas – Lietuva!

„Lietuvai pagražinti draugijos“ 2008 metais organizuotas renginys Perlojoje (Varėnos raj.). Prie Vytauto paminklo, iš kairės I-oje eilėje 4-as Vilius Bražėnas – buvęs JAV išeivis, žymus rezistentas, karininkas, visuomenininkas, žurnalistas, tenoras. 5-as iš kairės Tomas Vaisieta – aktorius, Perlojos garbės pilietis. Vytauto Visocko nuotr.

Atsimenu iki šiol, kaip 2008 m. vykusio renginio Perlojoje metu šviesios atminties Vilius Bražėnas (JAV lietuvis), būdamas 95-erių metų amžiaus, karštai ir emociškai kalbėjo: „...būna, eini mišku... ir matai – 30-ies metų medžio kelmas apsamojęs jau, papuvęs... O būna eini – ir matai šimtametį ąžuolą, kuriam gal jau 300 metų ar daugiau. Ir jis vis žalias! Taip ir su žmogum. Neapsamanokime per jauni...“

Dėkoju už pokalbį.

Daugiau informacijos apie LBKS – www.lbks.lt, www.lbks.lt/legitimacija.

Kontaktai, kuriais rekomenduotume kreiptis, ieškant savo giminės, ir nebūtinai bajoriškos linijos, šaknų: Lietuvos valstybės istorijos archyvas (www.archyvai.lt/lt/lvia_struktura-irkontaktai/lvia_kontaktai.html).

Straipsnis publikuojamas žurnalo „Pasaulio lietuvis“ gegužės numeryje.

„Visų mūsų kraujas yra raudonas, visų mūsų kraujas – Lietuva!“

Apie Lietuvos bajorų karališkosios sąjungos veiklą bei apie galimus jos ir PLB bendradarbiavimo planus – pokalbis su Perliu Vaisieta (h. Syrokomla), Lietuvos bajorų karališkosios sąjungos vado pavaduotoju kultūros reikalams.

Dalia Shilas,
Viešųjų ryšių komisijos pirmininkė

Kiekvienas esame girdėję, o kai kurie netgi ir paveldėjome „mėlynojo“ bajoriškojo kraujo. Kas gi ta Lietuvos bajorija?

Lietuvos bajorija, valdžiusi ir gynusi Lietuvos valstybę, susiformavo daugiau nei prieš 600 metų. Pati bajorijos pradžia, kilmingųjų luomo atsiradimas Lenkijoje, šiek tiek vėliau – LDK, siekia XIV amžių. Bajorai nuo Vytauto Didžiojo laikų buvo pirmiausia kariai. Būtent karalius Vytautas Didysis suformavo LDK profesionalių karių (bajorų) kariuomenę, kuri kartu su savo sąjungininkais – lenkų kariais – šventė didžiąją Žalgirio mūšio pergalę (jungtinės sąjungininkų pajėgos nukovė rekordinį tais laikais skaičių – apie 200 kryžiuočių riterių!).

Galėtume drąsiai sakyti, kad savotiškas Lietuvos bajorijos luomo atsiradimo „krikštas“ ir šiuolaikinių bajorų palikuonių didysis postūmis įvyko 1413 metų spalio 2 dieną Horodlėje (Lenkija), kur buvo pasirašyta Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės ir Lenkijos Karalystės unija. Už ypatingą LDK indėlį į pergalę per Žalgirio mūšį ir siekiant kurti lygiateisę partnerystę paremtus dviejų valstybių santykius, LDK bajorams šios unijos metu buvo suteikti net 47 bajorų herbai.

Kaip yra minima istoriniuose šaltiniuose, LDK laikais bajorai sudarė iki 4 procentų viso gyventojų skaičiaus. Bėgant amžiams, socialiniai luomai Lietuvoje apskritai išnyko. Tačiau bajorų palikuonys, besidomintys savo prosenelių istoriniu-kultūriniu paveldu, senųjų tradicijų puoselėjimu ir istorine atmintimi, gyvuoja ir šiandien.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

